Dosarul nr. 3r-1308/24; (2-23044013-02-3r-07112024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (judecător Holevițcaia Liudmila)

D E C I Z I E

20 februarie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de avocatul Croitor Alexei în interesele recurentei Istratii Liudmila, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024, prin care în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de Istratii Liudmila împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, persoană terță executorul judecătoresc Guriținu Viorica, privind anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr.133/466Dfr din 19.01.2023,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 24 martie 2023 Istratii Liudmila a depus în Judecătoria Chișinău sediul Râșcani o acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, solicitând anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr.133/466Dfr din 19.01.2023, prin care s-a constat lipsa temeiurilor pentru atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Guriținu Viorica.

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (în continuare, UNEJ), prin referința prezentată instanței de fond, înregistrară cu nr. intrare 11723 din 05.06.2023, a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii, în baza temeiul prevăzut la art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ – lipsa dreptului vătămat.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Istratii Liudmila, a fost declarată inadmisibilă.

Solicitarea recurentului:

La 03 septembrie 2024 avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentei Istratii Liudmila, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 02 august 2024, fiind comunicată recurentului la 30 august 2024 (f.d. 132), iar cererea de recurs a fost depusă la 03

septembrie 2024, astfel Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen, respectiv decade necesitatea soluționării cererii recurentului privind repunerea recursului în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurenta a invocat că UNEJ era obligat să examineze sesizarea reclamantei și să emită decizia pe marginea acesteia, ceea ce n-a avut loc și a dus la încălcarea art. 64 Cod administrativ.

Susține reprezentantul recurentei că din textul deciziei contestate, nu este clară motivarea acesteia, astfel contravine art. 119 alin.(1) Cod administrativ, care prevede că conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Consideră consluzia instanței precum că actul contestat nu este susceptibil de contestare în contencios administrativ, este neîntemeiată, or, limitează accesul la justiție, garantat de art.20 din Constituția, dreptul la apărare garantat de art.26 din Constituția.

La 22 noiembrie 2024 reprezentantul intimatului UNEJ a depus referința, invocând că instanța de fond a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante aferente cererii, a aplicat corect prevederile legislației în vigoare și nu au fost admise erori care să ducă la încălcarea drepturior și libertăților fundamentale ale omului, drept urmare recursul declarat urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b), (2) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Din materialele dosarului rezultă că, la 16 august 2021 Istratii Liudmila s-a adresat la UNEJ cu sesizare prin care a solicitat tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc Guriținu Viorica.

La 19 ianuarie 2023 Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă UNEJ a emis Decizia nr. 133/466 Dfr., prin care a fost respinsă sesizarea depusă de Istratii Liudmila.

La 24 martie 2023 Istratii Liudmila a depus în Judecătoria Chișinău sediul Râșcani acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, solicitând anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr.133/466Dfr din 19.01.2023, prin care s-a constat lipsa temeiurilor pentru atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Guriținu Viorica.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Istratii Liudmila.

La 03 septembrie 2024 avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentei Istratii Liudmila, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre inadmisibilitatea acțiunii, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În acord cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Colegiul reține că norma legală nominalizată, este una de concept și aplicabilă în mod sistemic cu prevederile art. art. 17, 20, 39 și 207 Cod administrativ, revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia, felul acțiunii înaintate potrivit art. 206 Cod administrativ, contând mai puțin.

Această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit căruia, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept, precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Astfel, normele legale supra citate, interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din constelația acțiunilor în contencios administrativ, prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Prin urmare, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)].

Curtea Europeană a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plîngă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar

pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

La caz, obiect al controlului judecătoresc constituie decizia nr. 133/466 Dfr din 19 ianuarie 2023, emisă de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă UNEJ, prin care a fost respinsă sesizarea depusă de Istratii Liudmila privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc Guriţanu Viorica, în legătură cu lipsa temeiurilor prevăzute de art. 23/1 alin.(1) din Legea nr. 113/2010 privind executorii judecătorești.

Analizând actul administrativ contestat prin prisma normelor legale sus enunțate, Completul judiciar consideră că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă despre iandmsibilitatea acțiunii reclamantei.

Astfel, decizia contestată de către reclamanta Istratii Liudmila, nu este act adminsitrativ individual defavorabil reclamantei Istratii Liudmila, în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ și prin respectiva decizie, reclamantei nu i s-a încalcat vreun drept și/sau libertate stabilită de lege, în sensul art.17 Cod administrativ.

Or, prin decizia UNEJ nr.133/466Dfr din 19.01.2023, legalitatea căreia o contestă reclamanta, s-a constat lipsa temeiurilor pentru atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Guriţanu Viorica. Drepturile procesuale, prevăzute de art.44 alin.(1) Cod de executare, Istratii Liudmila le-a realizat în cadrul procedurii desfășurate în fața colegiului disciplinar al UNEJ.

Legislația în vigoare cert consacră că, instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său, prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea, ori, în esență, scopul acțiunii în control judecătoresc constă în anularea unui act administrativ emis în cadrul unei proceduri administrative, ca urmare a activității administrative a autorității publice, care, prin acțiunea sa, aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

La acest aspect, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)]. Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o actio popularis în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția(Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit). Or, prevederile legale precizate, interzic a priori și inter alia înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică actio popularis. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în obligare, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Așadar, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Procesele de contencios administrativ au ca obiect drepturi și libertăți legitime încălcate de către autoritățile publice și nicidecum interesele publice urmărite de persoanele reclamante. Or, chiar dacă în procedura executorului judecătoresc Guriţanu Viorica se află documentul executoriu, acest fapt nu-i permite recurentei de a pretinde vătămarea unui drept subiectiv sau libertății stabilite de lege, cărora li se aduce atingere prin activitate administrativă a UNEJ la examinarea unei proceduri disciplinare în privința executorului judecătoresc.

Din optica accesului liber la justiție, orice persoană poate înainta acțiuni în judecată, însă nu orice persoană ce înaintează acțiune în judecată, revendică un drept vătămat al său.

În lumina celor menționate supra, instanța de judecată conchide indubitabil că acțiunea de contencios administrativ corect a fost declarată de prima instanță ca fiind inadmisibilă, având ca fundament prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În baza acestor considerații, instanța nu se va expune asupra argumentelor invocate de reclamant ce țin de fondul litigiului, or, în speță s-a constatat că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, din motiv că reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Din considerentele menționate, completul specializat ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentei Istratii Liudmila.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 august 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore